

ՀԻԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ

Բ. Մ Ա Ս Ն

Խաների կառավարութեան ձեւը:—Որէնքների գործադրութիւնը:—Պաշտօնատներ:—Խաների առանձնաշնորհութիւնները:—Երկրի գիւղատնտեսական վիճակը:—Խանի օգուտին ճանապարհորդութիւնը:—Համեմատութիւն պարսկայհայերի եւ տաճկահայերի մէջ:—Քանի տեղակ հարստահարիչներ կան:—Վաթսուն եւ մէկ երրորդ յօդուածի վերայ եղած տարբեր հայեացքներ:—Մագուայ հայերը:—Քրդեր եւ միսիօնարներ եւ նոցա լուսաւորութիւն տարածելու ձեւը:—Գարադոյսնցիք եւ նոցա աղանդի կրօնական ծէսերը:—Գարալոգեաղի թրքացած հայերը:

Աղգութեան դոյութիւնը ազգային սնուիւածութեան աւարկայի համար չէ, այլ ազգային բարեկենդանութեան համար է. իսկ ազգային բարեկենդանութեան հիմքը, գիւղացու բարեկենդանութիւնն է:

Մագուն, Աւաջուղը, Գարայ-նին առանձին առանձին խանութիւններ են միմեանցից անկախ եւ վայելուժ են պարսից շահի հովանաւորութիւնը, ինչպէս նորա վասալները, Դոքա մի-